

משום בהמה טמאה.

וממשיכה הברייתא: **אבל חצי זית מפרה וחצי זית מגמל, בין בחייהו בין במיתתן**⁽⁵⁸⁷⁾, מצטרפין.

ועתה, מה פירוש הסיפא "בין בחייהו בין במיתתן", אם תאמר: האחד חי והאחד מת, כגון גמל חי ופרה מתה, או גמל מת ופרה חיה, **קשיא רישא אסיפא**, שברישא שנינו "פרה בחייה וגמל במיתתה, אין מצטרפין", ואילו בסיפא שנינו שמצטרפין?

אלא לאו, שפירוש הסיפא הוא "בין בחייהו", ששניהם חיים, ומצטרפין לאיסור בשר מן החי [לרבי יהודה הסובר שנוהג בטמאין], "ובין במיתתן" ששניהן מתו, ומצטרפין לאיסור אכילת נבילה,

ומקשינן: **אבל מיתת שניהם**, כשניהם מתו, **מאי**, מה סוברת הברייתא? וכי [לדעת רב ורב אסי בלישנא בתרא] סוברת, **שלא מצטרפי ללקות על איסור אכילת נבילה?**

אם כן, יוקשה, **מאי איריא דרהיט ותני**, למה מיהרה הברייתא לומר "מיתת פרה וחיי גמל, אין מצטרפין לאיסור נבילה, ואין בכך חידוש, כי הגמל חי ואיננו נבילה, הא אפילו מיתת שניהם לא מצטרפי, ויש בכך חידוש גדול, שאף על פי ששניהם נבילות, אין מצטרפין, מפני שאיסור נבילה לא חל על הטמאה?

וממשיך המקשן: **ועוד תניא**, שנינו בברייתא⁽⁵⁸⁶⁾: **חצי זית פרה בחייה וחצי זית גמל במיתתה** [צריך לומר: **במיתתן**], **אין מצטרפין**, מפני שהם שני שמות שונים, הפרה אסורה משום בשר מן החי, והגמל

"שם" אחד של איסור.

וכתב שם הלחם משנה, שהרמב"ם סובר, שבשר מן החי, הואיל ואיסורו הוא מהלאו של "ובשר בשדה טריפה לא תאכלו", וטריפה תחילת נבילה היא, לכן הם "שם" אחד של איסור.

והקשה הקרן אורה, אם כן, למה לא יצטרף בשר מן גמל חי, האסור משום טריפה, וטריפה תחילת נבילה, עם מיתת פרה, האסור באכילה מטעם נבילה, ולמה שנינו [לעיל בגמרא] מיתת פרה וחיי גמל, אין מצטרפין? ומתוך, שבשר מן החי בבהמה טמאה, לא נלמד מטריפה, שהרי בבהמה טמאה לא שייך טריפה [ומוכיח כן מגמרא זבחים סט ב], אלא, ממה שנאמר, "אך בשר בנפשו", והוא איסור מ"שם" אחר, הלכך, אין מצטרפין.

587. יעב"ץ.

איסור בהמה טמאה, כיון שאבר מן החי אסור אף לבני נח, הרי זה איסור מוסיף. וראה שם [קב א] עוד טעם. וחכמים חולקים שאינו נוהג בטמאים, מפני שהם דורשים מה שנאמר באבר מן החי "ולא תאכל הנפש עם הבשר", משמע, שהבשר עצמו נאכל אלא שאסור לאכלו עם הנפש, כלומר, כשנתלש מן החי, לאפוקי בהמה טמאה שהבשר אינו נאכל, אין עליה איסור אבר מן החי.

586. הברייתא בשלימותה היא בתוספתא [מעילה פרק א הלכה טו] בשנינו לשון. עיין שם. וברישא של ברייתא היא נאמר: כחצי כזית מן בהמה טהורה בחייה, וכחצי זית במיתתה, הרי אלו מצטרפין. כלומר, שבבהמה טהורה מצטרף איסור בשר מן החי לאיסור נבילה. והיא כשיטת הרמב"ם [פרק ד מהלכות מאכלות אסורות הלכה יז] שאבר מן החי ונבילה הם